

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREB
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Zagrebu, u vijeću sastavljenom od sutkinje Mirjane Horvat, predsjednice optužnog vijeća te sudaca Vjerana Blažekovića i Sanje Nola, članova optužnog vijeća, uz sudjelovanje Tibora Vukelića, zapisničara, u kaznenom predmetu protiv I okrivljene Vande Blažević, II okrivljene Irene Ivezić, III okrivljenog Ante Zorića i IV okrivljenog Ante Čančara, zbog kaznenog djela iz članka 295. stavak 2. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/2019., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24. dalje - KZ/11) u vezi s člankom 329. stavak 1. točka 4. KZ/11 i člankom 52. KZ/11 i dr., u povodu optužnice Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u Zagrebu broj KO-US-66/2025 od 3. listopada 2025., na nejavnoj sjednici održanoj 25. ožujka 2026.

riješio je

I. Na temelju članka 351. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine br. 152/08, 76/09, 80/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24, 72/25 i 13/26 – dalje u tekstu: ZKP/08) odbijaju se kao neosnovani prijedlozi I okrivljene Vande Blažević po braniteljici odvjetnici Jadranki Sloković i II okrivljene Irene Ivezić po branitelju odvjetniku Zoranu Životiću za izdvajanjem iz spisa predmeta kao nezakonitih dokaza i to:

- 2. Izvješća Policijske uprave zagrebačke, Sektora kriminalističke policije, Službe gospodarskog kriminaliteta i korupcije o analizi snimaka video nadzora izuzetih sa zgrade Ministarstva vanjskih i europskih poslova za 15. svibnja 2024. (listovi 87-89 spisa),

- 15. Izvješća Policijske uprave zagrebačke, Sektora kriminalističke policije, Službe gospodarskog kriminaliteta i korupcije vezano uz analizu snimaka video nadzora izuzetih sa zgrade Županijskog suda u Velikoj Gorici na adresi Velika Gorica, Ulica Hrvatske bratske zajednice 1 od 7. srpnja 2024. (listovi 693-695 spisa),

- 19. Izvješća Policijske uprave zagrebačke, Sektora kriminalističke policije, Službe gospodarskog kriminaliteta i korupcije vezano uz analizu snimaka video nadzora izuzetih sa zgrade Općinskog građanskog suda u Zagrebu na adresi Zagreb, Ulica Grada Vukovara 84 od 11. srpnja 2024. (list 699 spisa),

- 20. Izvješća Policijske uprave zagrebačke, Sektora kriminalističke policije, Službe gospodarskog kriminaliteta i korupcije vezano uz analizu snimaka video nadzora izuzetih sa zgrade Općinskog građanskog suda u Zagrebu na adresi Zagreb, Ulica Grada Vukovara 84 od 11. srpnja 2024. (listovi 700-701 spisa),

- 51. Izvješća o izdvojenim podacima i izvješća o analizi podataka pohranjenima na USB i DVD medijima, koji su priloženi Zapisniku o pretrazi pokretne stvari Vande Blažević od 14. ožujka 2025. (listovi 1096-1103 spisa),

- 52. Izvješća o izdvojenim podacima i izvješća o analizi podataka pohranjenima na USB i DVD medijima, koji su priloženi Zapisniku o pretrazi pokretne stvari Zinke Bulka od 15. ožujka 2025. (listovi 1108-1113 spisa),

- 53. Izvješća o izdvojenim podacima i izvješća o analizi podataka pohranjenima na USB i DVD medijima, koji su priloženi Zapisniku o pretrazi pokretne stvari Irene Ivezić od 13. ožujka 2025. (listovi 1120-1125 spisa),

- 54. Izvješća o izdvojenim podacima i izvješća o analizi podataka pohranjenima na Blu-ray i USB medijima, koji su priloženi Zapisniku o pretrazi pokretne stvari Marije Stopfer Mišetić od 21. ožujka 2025. (listovi 1133-1137 spisa),

- 55. Izvješća o izdvojenim podacima i izvješća o analizi podataka pohranjenima na DVD mediju, koji su priloženi Zapisniku o pretrazi pokretne stvari Ante Čančara od 14. ožujka 2025. (listovi 1142-1145 spisa),

- 56. Izvješća o izdvojenim podacima i izvješća o analizi podataka pohranjenima na Blu-ray i DVD medijima, koji su priloženi Zapisniku o pretrazi pokretne stvari Ante Zorića od 14. ožujka 2025. (listovi 1151-1156 spisa),

- 58. Izvješća o izdvojenim podacima i izvješća o analizi podataka pohranjenima na Blu-ray i DVD medijima, koji su priloženi Zapisniku o pretrazi pokretne stvari Emila Ivezića od 20. ožujka 2025. (listovi 1182-1186 spisa),

- 105. CD medija s razgovorima snimljenima primjenom posebnih dokaznih radnji izdvojenima na temelju naloga Županijskog suda u Zagrebu broj Kir-t-US-529/2025 (list 1897).

- Rezultata provođenja posebnih dokaznih radnji prema okrivljenicima, koji su provedeni na temelju naloga suca istrage Županijskog suda u Zagrebu, poslovnih brojeva: Kir-t-US-120/2024, Kir-t-US-232/2024, Kir-t-US-346/2024, Kir-t-US-366/2024, Kir-t-US-513/2024 i Kir-t-US-27/2025.

II. Na temelju članka 354. stavak 1. ZKP/08 potvrđuje se optužnica Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u Zagrebu broj KO-US-66/2025 od 3. listopada 2025. protiv I okrivljene Vande Blažević zbog kaznenog djela protiv službene dužnosti – trgovanje utjecajem u sastavu zločinačkog udruženja opisanog i kažnjivog po članku 295. stavku 2. u vezi s člankom 329. stavkom 1. točkom 4. i člankom 52. Kaznenog zakona (Narodne novine broj 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/2019., 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24. dalje - KZ/11.), II okrivljene Irene Ivezić, III okrivljenog Ante Zorića i IV okrivljenog Ante Čančara zbog kaznenih djela protiv službene dužnosti – davanjem mita za trgovanje utjecajem u sastavu zločinačkog udruženja opisanog i kažnjivog po članku 296. stavku 1. u vezi s člankom 329. stavkom 1. točkom 3. i člankom 52. KZ/11.

Obrazloženje

1. Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje: USKOK) u Zagrebu podigao je gore navedenu optužnicu, protiv I okrivljene Vande Blažević zbog kaznenog djela protiv službene dužnosti – trgovanje utjecajem u sastavu zločinačkog udruženja opisanog i kažnjivog po članku 295. stavku 2. u vezi s člankom 329. stavkom 1. točkom 4. i člankom 52. KZ/11, II okrivljene Irene Ivezić, III okrivljenog Ante Zorića i IV okrivljenog Ante Čančara te Emila Ivezića zbog kaznenih djela protiv službene dužnosti – davanjem mita za trgovanje utjecajem u sastavu zločinačkog udruženja opisanog i kažnjivog po članku 296. stavku 1. u vezi s člankom 329. stavkom 1. točkom 3. i člankom 52. KZ/11. U odnosu na Emila Ivezića rješenjem od 25. ožujka 2026. razdvojen je postupak jer su stranke postigle sporazum te je donesena presuda na temelju sporazuma stranaka poslovne oznake KOV-US-41/2026.

2. Predsjednica optužnog vijeća je nakon ispitivanja optužnice u smislu članka 344. stavak 1. točka 1. do 6. ZKP/08 utvrdila da je optužnica podnesena od strane ovlaštenog tužitelja te je u formalnom smislu ispravno sastavljena i da su do podizanja optužnice poštivani svi zakonom predviđeni rokovi, te nije utvrđeno postojanje razloga iz članka 355. stavak 1. točka 1. do 3. ZKP/08, te je dostavila optužnicu na odgovor okrivljenicima i braniteljima. Odgovore na optužnicu su podnijeli I okrivljena po branitelju 19. studenog 2025. zajedno sa prijedlogom za izdvajanjem nezakonitih dokaza i II okrivljena po branitelju 10. studenog 2025. te prijedlog za izdvajanjem nezakonitih dokaza 13. veljače 2026.

2.1. U odgovoru na optužnicu braniteljice I optužene obrana prije svega ističe da se predmetna optužnica temelji na nezakonitim dokazima. Smatra da dokazi pobrojani pod točkama 2, 15, 19, 20, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56 i 58 optužnice, predstavljaju nezakonite dokaze iz članka 10. stavka 2. toč. 2. i 3. ZKP/08 i predlaže ih izdvojiti. Naime, pobrojani dokumenti naziva „Izvešća o analizama“ i „izvešća o izdvojenim podacima“ predstavljaju interne izvještaje policije nastale tijekom provođenja kriminalističkog istraživanja, prikupljanja i obrade podataka sukladno Zakonu o policijskim poslovima i ovlastima, koji imaju isključivo spoznajnu vrijednost te se ne mogu koristiti kao dokaz u kaznenom postupku budući da isti nisu sačinjeni

sukladno odredbama ZKP/08. Osim toga, u tim izvješćima su fragmentarno izdvojeni pojedini podaci te se u njima navode premise i zaključci policijskih službenika koji odražavaju stavove policijskih službenika o krivnji okrivljenika, a koji stavovi se temelje na podacima prikupljenima tijekom kriminalističkog istraživanja koji se kao dokaz ne mogu koristiti u kaznenom postupku. Također, riječ je o osobnim interpretacijama prikupljenih podataka od strane policijskih službenika, zbog čega bi se izvođenjem tih dokaza u kaznenom postupku, umjesto izvođenja izvornih dokaza, koje su policijski službenici analizirali, zaključci policijskih službenika nekritički prenijeli u sudski spis, što nije dopušteno.

Nadalje, obrana smatra da su nezakoniti dokazi i rezultati provođenja posebnih dokaznih radnji prema okrivljenicima, koji su provedeni temeljem naloga suca istrage Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Kir-t-120/2024, Kir-t-Us-232/2024, Kir-t-Us-346/24, Kir-t-Us-366/2024, Kir-t-Us-513/2024 i Kir-t-Us-27/2025. Prije svega, potrebno je istaknuti kako su posebne dokazne radnje prema okrivljenicima u ovom kaznenom postupku prvi puta određene nalogom Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Kir-t-120/24 od 22.03.2024., kojim je određeno provođenje posebnih dokaznih radnji prema okr. Ireni Ivezić. Pritom, iz naloga je vidljivo da je isti proizašao iz ranijih naloga suca istrage Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Kir-t-Us-101/2024 od 04.03.2024. i Kir-t-Us-106/2024 od 13.03.2024. koje su određene prema osum. Zdeslavu Ivanu Greguriću i dr., a čiji rezultati su doveli do provođenja postupka protiv ovdje okrivljenika kao tzv. slučajni nalaz. S obzirom na navedeno, a kako bi se osiguralo načelo jednakosti oružja i prava na obranu, obrani okrivljenika u ovom postupku nužno je omogućiti uvid u spise predmeta Kir-t-Us-101/2024 i Kir-t-Us-106/2024, odnosno uvide u zahtjeve USKOK-a, zajedno sa svim prilogima, te naloge sudaca istrage, kao i u cjelokupne rezultate tih posebnih dokaznih radnji, kako bi joj se osigurala učinkovita mogućnost osporavanja zakonitosti dokaza na kojima se temelji optužnica, a koji predstavljaju derivirane dokaze. S tim u vezi, obrana se poziva na odluku Visokog kaznenog suda Republike Hrvatske, posl. br. I KŽ-EPPO-2/2023-4 te navodi dio obrazloženja. Bez uvida u tzv. inicijalne naloge Kir-t-Us-101/2024 i Kir-t-Us-106/2024 opravdano se stvara dojam da su okrivljenici u ovom postupku žrtve tzv. „fishing expeditions“, koji termin označava široku i nefokusiranu primjenu najinvalzivnijih mjera nadzora i zadiranja u pravo na poštivanje osobnog i obiteljskog života te u pravo na privatnost koje propisuje hrvatsko kaznenoproceno zakonodavstvo, bez da je jasno definiran cilj prikupljanja informacija i bez da je jasno u odnosu na koje kazneno djelo se informacije prikupljaju. U takvim se slučajevima nadzor vrši prema građanima u odnosu na koje ne postoje osnove sumnje da su počinili kataloško kazneno djelo te se potom selektivno procesuiraju oni razgovori iz kojih eventualno proizlaze osnove sumnje za počinjenje kataloškog kaznenog djela, što je zabranjeno i međunarodnim i domaćim pravom. Kako bi se u ovom kaznenom postupku razjasnilo da li se radi o primjeni strategije „fishing expeditions-a“ od strane USKOK-a i posljedično zakonitosti provedenih posebnih dokaznih radnji prema okrivljenicima u ovom postupku, neophodno je obrani omogućiti uvid u spise predmeta Kir-t-Us-101/2024 i Kir-t-Us-106/2024.

U vezi navedenog, obrana ističe i kako je nezakonitost posebnih dokaznih radnji vidljiva i iz sadržaja naloga Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Kir-t-120/2024. Naime, iz obrazloženja tog naloga proizlazi da se posebne dokazne radnje nalažu zbog „osnova sumnje kako je Irena Ivezić u određenom koruptivnom dogovoru sa za sada nepoznatom sutkinjom Trgovačkog suda u Zagrebu, u okviru kojeg dogovora

Irena Ivezić toj sutkinji daje određene novčane naknade po potrebi, a ona joj zauzvrat, u okviru svojih službenih dužnosti sutkinje na Trgovačkom sudu u Zagrebu čini određene usluge i to u odnosu i prema najvjerojatnije trgovačkom društvu Habiter Naturel d.o.o. kojeg je vlasnik i direktor Denis Filipaj, a kojim društvom stvarno upravlja Zdeslav Ivan Gregurić i u kojem trgovačkom društvu Irena Ivezić ima za sada neutvrđeni interes. Navedeni sadržaj inkriminacije je potpuno uopćen i neodređen te se svodi na nagađanje o mogućem modalitetu navodnog kaznenog djela, kao i ulozi Irene Ivezić u navodnom zločinačkom udruženju. Stoga iz navedenog jasno proizlazi da u konkretnom slučaju nije bila ispunjena ni temeljna zakonska pretpostavka za određivanje posebnih dokaznih radnji, odnosno da nije utvrđena razina osnova sumnje da bi Irena Ivezić počinila jedno od kataloških kaznenih djela za određivanja tih mjera, a što potvrđuje i činjenica da se, prema u optužnici navedenim osobnim podacima II. okrivljene Irene Ivezić, u odnosu na davanje mita „nepoznatoj sutkinji Trgovačkog suda u Zagrebu“ ne vodi drugi kazneni postupak niti se ta radnja inkriminira II. okrivljenoj u okviru ovog kaznenog postupka. Navedeno ujedno potvrđuje iznesene sumnje obrane kako je u konkretnom slučaju USKOK primjenjivao najinvazivnije mjere nadzora i zadiranja u pravo na poštivanje osobnog i obiteljskog života te u pravo na privatnost bez da je jasno definiran cilj prikupljanja informacija i bez da je jasno u odnosu na koje kazneno djelo se informacije prikupljaju.

Iz navedenog proizlazi da su rezultati posebnih dokaznih radnji pribavljeni na temelju naloga suca istrage Kir-t-120/2024 nezakoniti dokazi iz članka 10. stavka 2. toč. 2. i 3. ZKP/08, a da rezultati posebnih dokaznih radnji pribavljenih temeljem kasnijih naloga (Kir-t-Us-232/2024, Kir-t-Us-346/2024, Kir-t-Us-366/2024, Kir-t-Us-513/2024 i Kir-t-Us-27/2025), uz navedeno, predstavljaju i tzv. plodove otrovne voćke, odnosno nezakonite dokaze iz članka 10. stavka 2. toč. 4. ZKP/08. Ističe se kako se svi istaknuti sudski nalozi svode na prepisivanje zahtjeva USKOK-a te u njima nije dana nikakva vlastita ocjena suda, već sud nekritički prihvaća navode USKOK-a, zbog čega se ne može smatrati da je sud uistinu ispitao osnovanost tih zahtjeva. Osim toga, ne može se prihvatiti paušalni zaključak suda o nužnosti provođenja tih dokaznih radnji, budući da iz prijedloga USKOK-a uopće nema traga tome da se do odlučnih činjenica i saznanja pokušalo doći na drugi, manje invazivan način za prava osumnjičenika. Unatoč tome, u konkretnom slučaju su se protiv okrivljenika provodile dugotrajne posebne dokazne radnje, koje su sustavno i automatizmom od strane suda novim nalogima produljene, odnosno proširene.

Ukazuje se i na nezakonitost određivanja posebnih dokaznih radnji nalogima suca istrage posl. br. Kir-t-Us-346/2024 i Kir-t-Us-27/2025. Naime, istaknutim nalogima su određene posebne dokazne radnje nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora i drugih komunikacija na daljinu iz članka 332. stavka 1. točke 1. ZKP/08 prema Ireni Ivezić u odnosu na novi broj mobitela 385953689920 (Kir-t-Us-346/2024) te prema Anti Čančaru u odnosu na novi mobilni uređaj pozivnog broja +385993599261 (Kir-t-Us-27/2025). No, iz naloga proizlazi kako nije riječ o telefonskim brojevima registriranim na te okrivljenike, već o telefonskom broju bake II. okrivljene Irene Ivezić, odnosno telefonskom broju društva Graditelj Julius d.o.o. za koje se navodi kako je „primjenom posebnih dokaznih radnji utvrđeno“ da je riječ o brojevima kojima se koriste okrivljenici, no koje tvrdnje nisu dokazane ni konkretizirane. S obzirom na činjenicu da je nesporno riječ o telefonskim brojevima u vlasništvu drugih osoba, koje nemaju (niti su imale) svojstvo osumnjičenika u ovom kaznenom postupku, sud je posebne dokazne radnje u odnosu na istaknute telefonske brojeve mogao

odrediti samo prema tim, trećim osobama, a ne ovdje okrivljenicima, a što je bilo nužno učiniti sukladno odredbama članka 322. stavci 7. 8. ZKP/08. Kako u konkretnom slučaju posebne dokazne radnje nisu naložene sukladno citiranim zakonskim odredbama, rezultati tih radnji pribavljenih temeljem naloga suca istrage, posl. br. Kir-t-Us-246/2024 i Kir-t-Us-27/2025 predstavljaju nezakonite dokaze iz članka 10. st. 2. toč. 3. ZKP/08.

Slijedom svega navedenog, proizlazi da CD medij s razgovorima snimljenima primjenom posebnih dokaznih radnji izdvojenima na temelju naloga Županijskog suda u Zagrebu broj Kir-t-Us-529/2025 predstavlja nezakonit dokaz iz čl. 10. st. 2. toč. 2,3 i 4. ZKP/08, koji je potrebno izdvojiti iz spisa predmeta.

2.2. Nadalje, obrana smatra da nema dovoljno dokaza da je okrivljena osnovano sumnjiva za djelo koje je predmet optužbe, odnosno da je proturječje između prikupljenih dokaza očito takvo da bi na raspravi izricanje osuđujuće presude bilo nemoguće. Prije svega, navodi da je činjenični opis optužnice nejasan i previše općenit te iz njega ne proizlaze elementi kaznenih djela, na način kako je to opisano u zakonskom opisu optužnice i pravnoj oznaci inkriminiranih kaznenih djela. U optužnici nisu jasno razlučene niti specificirane radnje pojedinih okrivljenika, kao niti navodno vrijeme počinjenja inkriminiranih radnji koje se odnose na davanje, odnosno primanje mita. Iz provedenih dokaza vidljivo je da je provedena istraga bila jednostrana, te da USKOK nije s jednakom pažnjom utvrđivao činjenice koje terete okrivljenika i koje im idu u korist, budući da je optužnici zanemario sve izvedene dokaze koji potvrđuju navode obrane I. okrivljene. USKOK je tako zanemario i odbio uvrstiti u popis dokaza izjavu Jurice Sedlića, kupca njezinog automobila (list 1188-1189 spisa), koji je potvrdio da je automobil u trenutku kupnje zahtijevao mehanička i limarijska ulaganja jer je bio oštećen na više mjesta te da mu je trebalo zamijeniti gume, a koju izjavu je I. okrivljena dostavila u spis predmeta. Navedenu osobu USKOK nije ispitao niti u svojstvu svjedoka, a izostavio je i navode svjedoka Ivice Dončića u dijelu u kojem potvrđuje da je vrijednost izvedenih radova na automobilu bila znatno manja od inkriminirane. Također, USKOK u optužnici nije iznio sadržaj iskaza svih ispitanih svjedoka, već jedino onih koji su u skladu s tezama optužbe.

Osim toga, iz izvedenih dokaza ne proizlazi osnovana sumnja da bi I. okrivljena počinila kazneno djelo za koje se tereti. Niti iz jednog provedenog dokaza ne proizlazi povezanost okrivljenika u zločinačko udruženje. Iznosi se vlastita analiza dokaza. Radnje navodnog podmićivanja I. okrivljene nisu vremenski određene niti su stavljene u jasnu korelaciju sa navodnim radnjama I. okrivljene ni tijekom vođenja spornih sudskih postupaka, od interesa za pojedine okrivljenike. Da uzročno posljedična veza ne postoji jasno dolazi do izražaja, primjerice, u slučaju okrivljenog Emila Ivezića, budući da navodno plaćanje popravka automobila i guma datira iz lipnja 2024. godine, a da je taj okrivljenik navodno tražio I. okrivljenu intervenciju u postupku pred Općinskim sudom u Zadru tek u prosincu 2024. godine. Također, ističe se i kako su optužbe USKOK-a u odnosu na navodno obećanje stana I. okrivljenoj paušalne i ničime dokazane. Obrana smatra da nema dovoljno dokaza da je I. okrivljena osnovano sumnjiva za djela koja su predmet optužbe, odnosno da je proturječje između prikupljenih dokaza očito takvo da bi na raspravi izricanje osuđujuće presude bilo nemoguće te predlaže da optužno vijeće Županijskog suda u Zagrebu obustavi kazneni postupak, a podredno da rješenjem vrati optužnicu USKOK-u radi boljeg razjašnjenja stvari.

2.3. U odgovoru na optužnicu branitelji II okrivljene u bitnome ističe kako je pobijana optužnica u cijelosti neosnovana, da iz prikupljene materijalne dokumentacije i materijalnih dokaza, kao i iz personalnih dokaza na kojima USKOK temelji pobijanu optužnicu, ne proizlazi relevantan stupanj osnovane sumnje da bi II optuženica počinila inkriminirano kazneno djelo kako je to opisano u optužnici, odnosno ne proizlazi da bi u postupanju okrivljenika egzistirala sva obilježja inkriminiranog kaznenog djela. Nakon opsežno provedene istrage, u dokaznom supstratu, na kojem USKOK temelji svoju optužnicu, ne nalazi se dokaza koji bi upućivao da je II optuženica počinila kazneno djelo kako joj se to stavlja na teret. Slijedom svega prethodno navedenoga očito je da da bi temeljem ovako prikupljenih dokaza izricanje osuđujuće presude na raspravi bilo nemoguće. Stoga obrana predlaže da sud temeljem odredbe čl. 355. st. 1. toč. 4. ZKP-a obustavi kazneni postupak protiv II optuženice Irene Ivezić jer je očito da bi temeljem ovako prikupljenih dokaza izricanje osuđujuće presude na raspravi bilo nemoguće.

2.4. U prijedlogu za izdvajanje nezakonitih dokaza branitelj II okrivljene navodi u potpunosti suglasno kao braniteljica I okrivljene, odnosno predlaže izdvojiti iste dokaze iz istih razloga te priklopiti iste Kir-t-Us spise, sve kako je navedeno u prijedlogu I okrivljene po braniteljici.

2.5. USKOK je podneskom od 10. ožujka 2026. dostavio očitovanje na odgovore na optužnicu. Vezano uz navode obrane da izvješća o analizama i izdvojenim podacima predstavljaju interne izvještaje policije nastale tijekom provođenja kriminalističkog istraživanja koji imaju spoznajnu vrijednost i ne predstavljaju dokaz, smatra da se radi se o izvješćima o pregledu video nadzora u kojima se opisuje sadržaj snimki – opis vozila, smjer kretanja vozila, registarske oznake i sl. Radi se o pomoćnim dokaznim sredstvima, dok su glavni dokazi same snimke video nadzora. Stoga se predmetna izvješća ne mogu podvesti pod neku od osnova za izdvajanje nezakonitih dokaza iz članka 10. Zakona o kaznenom postupku.

Nadalje, vezano uz rezultate posebnih dokaznih radnji koje su provedene na temelju naloga suca istrage Županijskog suda u Zagrebu, s obzirom da su posebne dokazne radnje određene najprije protiv Zdeslava Ivana Gregurića i dr., potom protiv II. okrivljene Irene Ivezić, a nakon toga i protiv I. okrivljene Vande Blažević, obrana smatra da nisu bile ispunjene pretpostavke za određivanje posebnih dokaznih radnji protiv II okrivljene Irene Ivezić i I okrivljene Vande Blažević i da se stoga radi o nezakonitim dokazima. Ovakve navode obrane okrivljene Vande Blažević i okrivljene Irene Ivezić USKOK smatra neosnovanima. Naime, na obrazloženi zahtjev USKOK-a sudac istrage Županijskog suda u Zagrebu je 22. ožujka 2024. izdao nalog za određivanje posebnih dokaznih radnji iz članka 332. stavka 1. točke 1. i 4. Zakona o kaznenom postupku protiv II. okrivljene Irene Ivezić. Tijekom provođenja posebnih dokaznih radnji protiv Zdeslava Ivana Gregurića, Denisa Filipaja i drugih osoba, zabilježeno je više telefonskih razgovora imenovanih osoba s II okrivljenom Irenom Ivezić, iz kojih razgovora je vidljivo da je II okrivljena Irena Ivezić u kontaktu s određenom sutkinjom od koje traži donošenje odluka u sudskim predmetima, za što joj plaća određen novčani iznos. Tako je, između ostalog, u razgovoru 20. ožujka 2024. II okrivljena Irena Ivezić rekla Denisu Filipaju: "Jel ti znaš koliko sam ja platila ono tamo na Trgovačkom? Denis: Koliko? Irena: Ne znaš? Nije za telefon, ja sam to platila kužiš...netko je to meni napravio..." Istog dana II okrivljena Irena Ivezić je izvijestila

Denisa Filipaja: „Zvala sam da ti se konačno ovo makne, bila sam sad na kavi ako će trebat i dalje za ovu sutkinju... samo sam molila ovo šta je Zdeslav dao, ovo zadnje da se to požuri da se to makne i to je to.“ Nadalje, izvršenim provjerama na temelju članka 68. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima policijski službenici su utvrdili učestale kontakte okrivljene Irene Ivezić s navedenim osobama. Dakle, radi se o konkretnim okolnostima iz kojih su proizlazile osnove sumnje da okrivljena Irena Ivezić daje mito sutkinji, tada još neutvrđenog identiteta, za donošenje sudskih odluka u korist s njom povezanih osoba. Stoga je sudac istrage Županijskog suda u Zagrebu donio obrazložen nalog o određivanju posebnih dokaznih radnji protiv okrivljene Irene Ivezić zbog postojanja osnova sumnje kazneno djelo davanja mita u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 294. stavak 1. u svezi članka 329. stavka 1. Kaznenog zakona.

Nadalje, tijekom provođenja posebnih dokaznih radnji protiv II okrivljene Irene Ivezić zabilježen je veći broj njenih razgovora s I okrivljenom Vandom Blažević i III okrivljenim Antom Zorićem, iz kojih razgovora su proizlazile osnove sumnje da II okrivljena Irena Ivezić i III okrivljeni Ante Zorić daju mito I okrivljenoj Vandi Blažević za ishođenje sudskih odluka u korist s njima povezanih osoba. Stoga je, na zahtjev USKOK-a, sudac istrage Županijskog suda u Zagrebu 4. lipnja 2024. donio nalog kojim je odredio posebne dokazne radnje iz članka 332. stavka 1. točke 1. i 4. Zakona o kaznenom postupku protiv okrivljene Vande Blažević.

Dakle, posebne dokazne radnje protiv II okrivljene Irene Ivezić i I okrivljene Vande Blažević su određene na temelju konkretnih okolnosti koje su ukazivale na njihovo koruptivno postupanje. Na temelju obrazloženih prijedloga USKOK-a, koji su bili potkrijepljeni priloženim izvješćima o pratinjama, razgovorima zabilježenima primjenom posebnih dokaznih radnji i drugim dokazima, sudac istrage je donio naloge o određivanju posebnih dokaznih radnji. Nasuprot stajalištu obrane, iz naloga sudaca istrage vidljiv je zaključak suda o postojanju osnova sumnje da II okrivljene Irena Ivezić i I okrivljena Vanda Blažević čine inkriminirana kaznena djela. Dakle, posebne dokazne radnje su provođene na temelju detaljno obrazloženih naloga suca istrage koji su potkrijepljeni odgovarajućim dokazima iz kojih proizlaze osnove sumnje u počinjenje koruptivnih kaznenih djela pa stoga rezultati posebnih dokaznih radnji ne predstavljaju nezakonite dokaze.

Branitelji nadalje problematiziraju činjenicu da su posebne dokazne radnje protiv II okrivljene Irene Ivezić određene u odnosu na broj telefona koji je registriran na njenu baku Ankicu Đermanović, a protiv IV okrivljenog Ante Čančara u odnosu na broj telefona koji je registriran na njegovo trgovačko društvo GRADITELJ JULIJUS d.o.o. No, u odnosu na oba broja telefona, prethodno je utvrđeno da se istima koriste upravo II okrivljena Irena Ivezić i IV okrivljeni Anto Čančar. Stoga su posebne dokazne radnje protiv II okrivljene Irene Ivezić i IV okrivljenog Ante Čančara određene u odnosu na brojeve telefona kojima se imenovani okrivljenici koriste, a što je detaljno obrazloženo u nalogima suda.

S obzirom na sve navedeno, USKOK smatra kako su svi dokazi pribavljeni provođenjem posebnih dokaznih radnji pribavljeni u skladu s odredbama Zakona o kaznenom postupku te stoga predstavljaju zakonite dokaze.

Vezano za navode obrane kako ne postoji osnovana sumnja da su I i II okrivljenice počinile kaznena djela koja im se stavljaju na teret, iznosi se analiza prikupljenih dokaza na kojima se temelji optužnica. Naglašava se kako je sama I okrivljena Vanda Blažević u svojoj obrani navela da je često vozila II okrivljenu Irenu Ivezić svojim automobilom. Automobil je bio ulubljen s više strana, II okrivljena Irena

Ivezić joj je rekla da auto ne može tako izgledati te joj je rekla da ima majstora koji će ga popraviti. Ona je smatrala da se radi o prijateljskoj usluzi, nije mislila da je skupo izravnati stari lim i staviti gume. Dakle, I okrivljena Vanda Blažević u svojoj obrani ne spori da joj je II okrivljena Irena Ivezić organizirala popravak automobila. I. okrivljena Vanda Blažević niti njena braniteljica tijekom istrage nisu predlagale da se Jurica Sedlić ispita u svojstvu svjedoka. Iz razgovora snimljenih primjenom posebnih dokaznih radnji vidljivo je da je Emil Ivezić organizirao i platio lakiranje automobila I okrivljene Vande Blažević te joj nabavio nove gume za automobil te se navode ovi razgovori. Da je Emil Ivezić organizirao lakiranje automobila I okrivljene Vande Blažević i zamjenu automobilskih guma, vidljivo je iz iskaza svjedoka Ivica Dončića, ali i razgovora snimljenih primjenom posebnih dokaznih radnji iz kojih proizlazi da je ukupna vrijednost navedenih usluga 1.300,00 eura. S obzirom na prethodno navedene dokaze – razgovore snimljene primjenom posebnih dokaznih radnji, poruke i fotografije pronađene pretragom mobitela, iskaz svjedoka Ivica Dončića, ali i obranu I okrivljene Vande Blažević koja uopće nije sporila da joj je popravljen automobil i zamijenjene gume na istom, tužitelj smatra kako je činjenica da je Emil Ivezić platio popravak automobila i zamjenu guma I okrivljenoj Vandi Blažević u dostatnoj mjeri utvrđena te je potpuno nepotrebno bilo ispitivati u svojstvu svjedoka osobu na okolnosti stanja automobila četiri mjeseca nakon popravka.

Vezano uz navod obrane I. okrivljene Vande Blažević kako nema dokaza o povezanosti I. okrivljene Vande Blažević s III. okrivljenim Antom Zorićem, IV. okrivljenim Antom Čančarom i Emilom Ivezićem tužitelj smatra da se pogrešno navodi da okrivljena Vanda Blažević nije komunicirala s III. okrivljenim Antom Zorićem i Emilom Ivezićem. Naime, I. okrivljena Vanda Blažević u svojoj obrani nije sporila kontakt s III. okrivljenim Antom Zorićem, a njihov susret je utvrđen i pratećom koja je izvršena provođenjem posebnih dokaznih radnji. U odnosu na Emila Ivezića, I. okrivljena Vanda Blažević također u svojoj obrani nije sporila da je s njim komunicirala telefonom i da je on od nje zahtijevao da određena ženska osoba dobije zatvorsku kaznu. Njihova povezanost vidljiva je i iz rezultata pretrage kod Emila Ivezića kojom je pronađen njegov rokovnik u koji je Emil Ivezić unio bilješke o okrivljenoj Vandi Blažević, s njenim osobnim podacima, kao i o Anki Dokoza, osobi za koju je zahtijevao da bude osuđena na zatvorsku kaznu. Nadalje, iz rezultata provedenih posebnih dokaznih radnji utvrđeno je da je I. okrivljena Vanda Blažević glavninu komunikacije s ostalim članovima zločinačkog udruženja ostvarivala preko II. okrivljene Irene Ivezić, a koja je potom komunicirala s III. okrivljenim Antom Zorićem, IV. okrivljenim Antom Čančarom i V. okrivljenim Emilom Ivezićem. Pritom su svi okrivljenici svakako bili svjesni da djeluju s zajedničkim ciljem, pa je I. okrivljena Vanda Blažević bila svjesna da posreduje u donošenju sudskih odluka upravo za osobe povezane s III. okrivljenim Antom Zorićem, IV. okrivljenim Antom Čančarom i Emilom Ivezićem, dok su III. okrivljeni Ante Zorić, IV. okrivljeni Anto Čančar i Emil Ivezić bili svjesni da daju mito upravo I. okrivljenoj Vandi Blažević, koju primjerice IV. okrivljeni Anto Čančar prilikom dogovora s okrivljenom Irenom Ivezić oko plaćanja ljetovanja za I. okrivljenu Vandu Blažević i članove njene obitelji naziva „sutkinja“.

Obrana I. okrivljene Vande Blažević u odgovoru na optužnicu nadalje navodi kako suci koji su ispitani u svojstvu svjedoka nisu potvrdili da je I. okrivljena Vanda Blažević od njih tražila da zanemare okolnosti konkretnog predmeta i donesu odgovarajuću sudsku odluku. Međutim, iz razgovora snimljenih primjenom posebnih dokaznih radnji, ali i iskaza svjedokinje Marije Stopfer Mišetić, vidljivo je da je I.

okrivljena Vanda Blažević od sutkinje Zinke Bulka i sutkinje Marije Stopfer Mišetić tražila donošenje konkretnih sudskih odluka, u prvom slučaju potvrđivanje prvostupanjske presude, a u drugom slučaju puštanje na slobodu i blaže kažnjavanje zaposlenika Emila Ivezića. Dakle, iz njenih zahtjeva prema drugim sucima je vidljivo da je I. okrivljena Vanda Blažević tražila od drugih sudaca donošenje konkretnih sudskih odluka neovisno o dokazima u spisu i okolnostima konkretnog predmeta. Tako je u odnosu na sutkinju Zinku Bulku iz razgovora između nje i II. okrivljene Irene Ivezić vidljivo da je tražila da se prvostupanjska odluka Općinskog građanskog suda u Zagrebu u korist društva TAKSI-REMONT d.o.o., povezanog s IV. okrivljenim Antom Čančarem i Nikolom Petračem potvrdi odnosno „amenuje“. U odnosu na prekršajni postupak koji se vodio pred Općinskim sudom U Zadru protiv Adriana Redžića, zaposlenika Emila Ivezića, iz razgovora snimljenih primjenom posebnih dokaznih radnji, ali i iskaza svjedokinje Marije Stopfer Mišetić, sutkinje Općinskog suda u Zadru, vidljivo je da je I. okrivljena Vanda Blažević tražila puštanje na slobodu i blaže kažnjavanje Adriana Redžića, dakle ponovno konkretnu sudsku odluku. Nadalje, u odnosu na parnični postupak koji se provodi pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem P-3922/2011 protiv tuženika Vlade Čančara, brata IV. okrivljenog Ante Čančara, iz rezultata provedenih posebnih dokaznih radnji je vidljivo da je od I. okrivljene Vande Blažević zatraženo da izvrši utjecaj na sutkinju Anu Santini Gazilj radi donošenja odluke u navedenom sudskom predmetu u korist Vlade Čančara. Navedeno proizlazi iz telefonskog razgovora između I. okrivljene Vande Blažević i II. okrivljene Irene Ivezić u kojem je II. okrivljena Irena Ivezić dala uputu I. okrivljenoj Vandi Blažević da „napadne“ sutkinju Anu Santini Gazilj i da joj kaže da ona „dolazi“ za Vladu Čančara. Dakle, sukladno prethodno opisanom koruptivnom dogovoru, I. okrivljena Vanda Blažević je sutkinji Ani Santini Gazilj trebala naglasiti da ona traži donošenje odluke u navedenom parničnom predmetu upravo u korist Vlade Čančara, a ne druge strane u postupku. U odnosu na kazneni postupak Općinskog suda u Zadru protiv Anke Dokoza, zbog kaznenih djela povrede djetetovih prava i tjelesne ozljede na štetu sina Emila Ivezića, iz razgovora snimljenog primjenom posebnih dokaznih radnji je vidljivo da su Emil Ivezić i II. okrivljena Irena Ivezić dogovorili s I. okrivljenom Vandom Blažević da će od suca Davora Dubravice zahtijevati da Anku Dokoza osudi na kaznu zatvora, dakle ponovno se tražila konkretna sudska odluka. Pritom su se II. okrivljena Irena Ivezić i I. okrivljena Vanda Blažević čak dogovorile da će sucu Davoru Dubravici reći kako se priča da ga je druga strana potkupila i na taj način dodatno utjecati na njega da Anku Dokoza osudi na kaznu zatvora. S tim u vezi, potrebno je navesti kako za opstojnost inkriminiranog kaznenog djela nije odlučno da li je I. okrivljena Vanda Blažević doista uspješno ostvarila utjecaj na druge suce, obzirom da je isto dovršeno već postizanjem koruptivnog dogovora, odnosno prihvaćanjem dara ili obećanja dara da se korištenjem službenog utjecaja posreduje da se izvrši radnja koja se ne bi smjela izvršiti, a u konkretnom slučaju koruptivni dogovor je sklopljen između I. okrivljene Vande Blažević s jedne strane te II. okrivljene Irene Ivezić, III. okrivljenog Ante Zorića, IV. okrivljenog Ante Čančara i Emila Ivezića s druge strane.

U odnosu na navode obrane I. okrivljene Vande Blažević kako postoji vremenski odmak između davanja mita Emila Ivezića i posredovanja I. okrivljene Vande Blažević, ističe se kako je glavni cilj ovog zločinačkog udruženja davanje mita I. okrivljenoj Vandi Blažević od strane II. okrivljene Irene Ivezić, III. okrivljenog Ante Zorića, IV. okrivljenog Ante Čančara i Emila Ivezića, koji su višestruko obiteljski, prijateljski i kumski međusobno povezani, kako bi im I. okrivljena Vanda Blažević bila na raspolaganju za

sve sadašnje i buduće sudske postupke, da korištenjem svog sudačkog položaja utječe na druge suce, da u sudskim predmetima donesu odluke u korist stranaka povezanih s II. okrivljenom Irenom Ivezić, III. okrivljenim Antom Zorićem, IV. okrivljenim Antom Čančarem i Emilom Ivezićem. Navedeno potvrđuje i sam Emil Ivezić, koji se u razgovoru zabilježenim primjenom posebnih dokaznih radnji s II. okrivljenom Irenom Ivezić, u odnosu na kazneni postupak protiv Anke Dokoza na štetu njegovog sina Emila Ivezića, jasno pozvao na prethodno plaćenu uslugu popravka automobila okrivljenoj Vandi Blažević navodeći: „hoće baba nazvati tamo da se to presudi ili neće ili će meni platiti što je dužna pa ću ja to rješavati sa svoje strane“. Isto tako, u razgovoru od 14. veljače 2025. u 12,15 sati između II. okrivljene Irene Ivezić i Emila Ivezića, II. okrivljena Irena Ivezić je, govoreći o I. okrivljenoj Vandi Blažević (što je vidljivo iz početka razgovora), rekla: „Žena si je uzela za pravo da traži stan, možeš onda nazvati za 15-20 minuta pa pitati to što trebaš“. Emil Ivezić joj na to odgovara: „Mogu, ja ne znam više šta trebam pitati“. II. okrivljena Irena Ivezić mu dalje govori: „Pa trebaš pitati za to Dokoza što si mi slao“. Emil Ivezić joj je na to rekao: „Da, ovo za babu, rekao mi je odvjetnik da sudac forsira da mu to nije čudno da baš forsira“. II. okrivljena Irena Ivezić mu je na kraju rekla: „onda to njoj sve reci“. Dakle, iz navedenih razgovora je vidljivo da Emil Ivezić i okrivljena Irena Ivezić od okrivljene Vande Blažević očekuju njen konkretan angažman za primljene darove.

Na kraju obrana smatra kako ne postoji osnovana sumnja da je okrivljenoj Vandi Blažević obećan stan od strane drugih okrivljenika. Međutim, suprotno proizlazi iz rezultata provedenih posebnih dokaznih radnji. Tako je u razgovoru koji je vođen 17. lipnja 2024. u vremenu od 17,18 do 17,49 sati II. okrivljena Irena Ivezić govori Marini Petković-Ivković: „treba baba dobit stan bog te mazo, pa stan vrijedi dvjesto, tristo tisuća, daj me nemoj da se ne moš malo pokrenuti, nemreš doći na pet-šest sati u Zagreb, i ove pare što je trebala ona je ostavila sebi“. Iz konteksta razgovora vidljivo je da razgovaraju o I. okrivljenoj Vandi Blažević, koja se u tom trenutku nalazila na ljetovanju u Crikvenici, a od koje je II. okrivljena Irena Ivezić očekivala dolazak u Zagreb. U razgovoru koji je vođen 27. lipnja 2024. u vremenu od 14,20 do 14,27 sati II. okrivljena Irena Ivezić je rekla svojoj majci Dragici Ivezić, govoreći o I. okrivljenoj Vandi Blažević, da su joj platili lakiranje automobila, ljetovanje od 3.500,00 eura u Crikvenici i da treba dobiti stan u vlasništvo. Dalje je navela: „ona je angažirana za neke druge ljude i puste milijune, razumiješ, stara moja, dobivaš stan i još ti je sjela para i ljetovanje.“ U razgovoru istog dana II. okrivljena Irena Ivezić nadalje je rekla Dragici Ivezić: „dobila je dio novaca, ali jebiga trebaš otpustiti 15 milijuna eura da bi dobila nekretninu, moraš se potruditi, moraš pojesti koji ručak, moraš se malo družiti s tom jednom ženom, moraš moliti kolegicu, ako ti to nije neki poticaj, riješi jedno, drugo treće, ono malo kupi povjerenje.“ U razgovoru vođenom 14. srpnja 2024. u vremenu od 12,00 do 12,08 sati II. okrivljena Irena Ivezić je upitala I. okrivljenu Vandu Blažević hoće li ići sutra gledati stan te joj rekla „niš daj mi javi, Antika se večeras vraća iz Istre, javi mi da znam, znači jel hoćeš ić gledat, to je novogradnja, znači dobiš ključ hvala lijepa doviđenja, daj mi javi da znam ono“, a na što je I. okrivljena Vanda Blažević odgovorila da može pogledati. II. okrivljena Irena Ivezić je zatim rekla da ne moraju o tome više na telefon te je molila I. okrivljenu Vandu Blažević da joj samo javi „da znam da kažem čovjeku za sutra“ te nadodala da može odmah useliti. U razgovoru vođenom 13. kolovoza 2024. u vremenu od 15,28 do 15,36 sati III. okrivljeni Ante Zorić je upitao II. okrivljenu Irenu Ivezić „jel išla ova gledati stan“ te joj je dalje rekao da je Antika u gradu, a ne zna da li je Vlado u gradu. II. okrivljena Irena Ivezić mu je odgovorila da

ide zvati Antiku. U vezi s navedenim potrebno je navesti da je nadimak IV. okrivljenog Ante Čančara Antika, a što je vidljivo iz većeg broja snimljenih razgovora. U kontekstu obećanja stana bitno je napomenuti da je IV. okrivljeni Anto Čančar osnivač i član uprave građevinske tvrtke GRADITELJ JULIJUS d.o.o. sa svojim bratom Vladom Čančarom i Jakovom Pušeljćem. Nadalje, pretragom mobitela III. okrivljenog Ante Zorića pronađena je njegova komunikacija preko aplikacije WhatsApp s II. okrivljenom Irenom Ivezić od 2. siječnja 2025. u kojoj joj III. okrivljeni Ante Zorić piše: „Irena tamo je ostao još jedan od 88 kvadrata u Sesvetama i cijena je 2490 eura kvadrat ima nova pozicija to je u Rudešu Anina ulica tu je 3900 i možeš birati kvadraturu jer je u izgradnji. Ovaj u Sesvetama možemo otići sutra vidjeti uzmem ključ pa se javim“. Pretragom javno dostupnih podataka - internet stranica građevinske tvrtke MODUL VIŠE d.o.o. utvrđeno je da su investitori GRADITELJ JULIJUS d.o.o. i MODUL VIŠE d.o.o. realizirali građevinske projekte izgradnje stambenih zgrada u Sesvetskom Kraljevcu i Rudešu, Anina ulica 79. Nastavno na navedeno, primjenom posebnih dokaznih radnji zabilježena je sms poruka koju je okrivljena Irena Ivezić poslala Marini Petković-Ivković 4. siječnja 2025. u 17,02 sati sadržaja: „Evo je opet pita kaj je sa stanovima od Ante i Antike kad idemo gle“. Iz navedenog proizlazi postojanje osnovane sumnje da je IV. okrivljeni Anto Čančar preko III. okrivljenog Ante Zorića i II. okrivljene Irene Ivezić ponudio stan I. okrivljenoj Vandi Blažević, u svezi čega su u više navrata dogovarali razgledanje stanova izgrađenih od strane investitora građevinske tvrtke IV. okrivljenog Ante Čančara, a sve za njen angažman u sudskim predmetima od interesa za IV. okrivljenog Antu Čančara. Iz svega navedenog je vidljivo da su IV. okrivljeni Anto Čančar i III. okrivljeni Ante Zorić, putem II. okrivljene Irene Ivezić, tijekom cijelog inkriminiranog razdoblja obećavali stan I. okrivljenoj Vandi Blažević, odnosno ona je zahtijevala navedeno od njih, a sve radi svog angažmana u konkretnim sudskim predmetima.

Zaključno, iz rezultata provedenih posebnih dokaznih radnji i drugih prikupljenih dokaza, koji su detaljno obrazloženi u optužnici, proizlazi postojanje osnovane sumnje da je I. okrivljena Vanda Blažević u dužem vremenskom periodu konstantno bila na raspolaganju II. okrivljenoj Ireni Ivezić, III. okrivljenom Anti Zoriću, IV. okrivljenom Anti Čančaru i Emilu Iveziću, koji su od nje, pozivajući se na prethodno dane nagrade i usluge i obećanje novih nagrada, zahtijevali da utječe na druge suce, korištenjem svoje sudačke funkcije i pozivanjem na odnose kolegijalnosti, kako bi donijeli odluke u korist s njima povezanih stranaka. Pritom je bitno istaknuti da je I. okrivljena Vanda Blažević s II. okrivljenom Irenom Ivezić dogovarala različite načine pristupa sucima, kojima će primjerice reći da zove za sina od prijateljice, ili će sucu lažno navesti kako „se priča da su ga potkupili“, a sve kako bi ostvarila željeni rezultat u vidu donošenja tražene odluke. Iz navedenog je razvidno kako se I. okrivljena Vanda Blažević nije interesirala za konkretne okolnosti predmeta nego samo za donošenje sudskih odluka koje će zadovoljiti interese ostalih članova zločinačkog udruženja, od kojih je dobila razne nagrade i usluge te je očekivala da će u slučaju njenog daljnjeg uspješnog angažmana i dalje ostvarivati financijsku korist. Iz navedenog se osnovano zaključuje da je I. okrivljena Vanda Blažević tražila od drugih sudaca donošenje konkretnih sudskih odluka neovisno o dokazima u spisu i okolnostima konkretnog predmeta.

Dakle, I okrivljena Vanda Blažević je, djelujući u sastavu opisanog zločinačkog udruženja, primila mito i obećanje mita da iskorištavanjem svoga službenog položaja posreduje da se obave službene radnje koje se ne bi smjele obaviti, dok su II. okrivljena Irena Ivezić, III. okrivljeni Ante Zorić, IV. okrivljeni Anto Čančar i Emil Ivezić, u sastavu

zločinačkog udruženja njoj ponudili i dali mito da iskorištavanjem svoga službenog položaja posreduje da se obave službene radnje koje se ne bi smjela obaviti. Slijedom navedenog, predlaže se da optužno vijeće potvrdi optužnicu.

3. Sukladno članku 348. stavak 2. ZKP/08 održana je sjednica optužnog vijeća bez sudjelovanja stranaka.

4. Vijeće je prije svega odbilo kao neosnovane prijedloge I i II okrivljenica za izdvajanjem kao nezakonitih dokaza, dokaza i naloga navedenih u točki I. izreke rješenja, a bez zakazivanja stranačke sjednice jer je smatralo da na temelju spisa predmeta i bez stranačkog suđenja o zakonitosti dokaza može donijeti odluku.

4.1. Prije svega, vezano uz navode obrane kako im se treba omogućiti uvid u spise predmeta Kir-t-Us-101/2024 i Kir-t-Us-106/2024, svi okrivljenici i branitelji su dopisom od 19. veljače 2026., dakle više od mjesec dana prije održavanja sjednice optužnog vijeća, uredno obaviješteni kada će se održati nestranačka sjednica optužnog vijeća i da su radi uvida priklopljeni svi Kir-t-US predmeti, pa i predmeti Kir-t-Us-101/2024 i Kir-t-Us-106/2024, čime je svim okrivljenicima i braniteljima omogućeno na vrijeme izvršiti uvid u predmetne spise kako su predlagali.

5. Napominje se da je odredbom članka 332. stavka 1. ZKP/08 propisano da ako se izvidi kaznenih djela, ne bi mogli provesti na drugi način ili bi to bilo moguće uz nerazmjerne teškoće, na pisani obrazloženi zahtjev državnog odvjetnika, sudac istrage može protiv osobe za koju postoje osnove sumnje da je sama počinila ili zajedno s drugim osobama sudjelovala u počinjenju katalogskog kaznenog djela iz članka 334. ZKP/08, pisanim obrazloženim nalogom odrediti posebne dokazne radnje kojima se privremeno ograničavaju određena ustavna prava građana. Odredbom članka 335. stavak 1. ZKP/08 je propisano da se u nalogu navode raspoloživi podaci o osobi protiv koje se posebne dokazne radnje primjenjuju, činjenice iz kojih proizlazi potreba poduzimanja te rok trajanja koji mora biti primjeren ostvarenju cilja kao i način, opseg i mjesto provođenja radnje, dok je odredbom članka 335.a. stavak 1. ZKP/08 propisano da se dokaz pribavljen radnjama iz članka 332. ZKP/08 ne može upotrijebiti kao dokaz u postupku ako: 1. nisu postojale osnove sumnje da je osoba u odnosu na koju je određena posebna dokazna radnja sama počinila kazneno djelo ili je zajedno s drugim osobama sudjelovala u kaznenom djelu iz članka 334. ZKP/08, ili nije ispunjen zahtjev da se izvidi kaznenih djela ne bi mogli provesti na drugi način, ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće (članak 332. stavak 1.), 2. nije postojala opasnost od odgode ili državni odvjetnik nije imao razloga vjerovati da neće moći na vrijeme pribaviti nalog suca istrage (članak 332. stavak 2.), 3. nisu postojale osnove sumnje u odnosu na treće osobe iz članka 332. stavka 7. ovoga Zakona, 4. nije postojao pisani pristanak osobe iz članka 332. stavka 8. ovoga Zakona, 5. je bio poznat identitet sudionika kaznenog djela, a radnja iz članka 332. stavka 1. točke 8. ovoga Zakona određena je prema predmetu kaznenog djela, 6. je izvršenje radnji iz članka 332. stavka 1. točaka 5. i 6. ovoga Zakona predstavljalo poticanje na počinjenje kaznenog djela, 7. nije postojala osnovana sumnja iz članka 337. stavka 5. ovoga Zakona da će doći do počinjenja osobito teških kaznenih djela iz članka 334. ovoga Zakona ili su neka od njih već počinjena. Odredbom članka 335.a. stavak 1. ZKP/08 propisano je da se dokaz pribavljen radnjama iz članka 332. ZKP/08 ne može upotrijebiti kao dokaz u

postupku niti ako: 1. su radnje poduzete bez naloga suca istrage, osim u slučaju iz članka 332. stavka 2. ZKP/08, 2. su radnje iz članka 332. stavka 3. ZKP/08 poduzete na temelju naloga državnog odvjetnika, 3. sudac istrage, odnosno vijeće nisu odobrili nalog državnog odvjetnika (članak 332. stavak 5. ZKP/08), 4. je pribavljen nakon isteka rokova iz članka 335. stavka 3. ZKP/08.

5.1. Nadalje, odredbom članka 335. stavka 6. ZKP/08. izričito je propisana mogućnost korištenja „slučajnog nalaza“ kao valjanog dokaza i u postupku za novootkriveno kazneno djelo, i to neovisno o tome radi li se o djelu osobe prema kojoj su posebne dokazne radnje bile naložene ili se radi o nekoj drugoj osobi, a jedini je uvjet da se takav nalaz odnosi na neko od kaznenih djela navedenih u članku 334. ZKP/08., odnosno u katalogu kaznenih djela za koja se posebne dokazne radnje uopće mogu odrediti.

6. Izvješća Policijske uprave zagrebačke, Sektora kriminalističke policije, Službe gospodarskog kriminaliteta i korupcije o analizi snimaka videonadzora navedena pod brojevima 2., 15., 19. i 20. dokaza na kojima se temelji optužnica i izvješća o izdvojenim podacima i izvješća o analizi podataka pohranjenima na DVD, Blu-ray i USB medijima navedena pod brojevima 51., 52., 53., 54., 55., 56. i 58. dokaza na kojima se temelji optužnica, a koja izvješća sadrže navode policijskih službenika o tome što se vidi na snimkama, mogu biti pomoćna sredstva, ali nisu dokaz u kaznenom postupku već su dokazi same snimke video nadzora i pohranjeni podaci koji se u raspravi izvode reproduciranjem. Osim toga, predmetna izvješća nisu pribavljena kršenjem Ustavom, zakonom i međunarodnim pravom propisane zabrane mučenja, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, nisu pribavljena povredom Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom zajamčenih prava obrane te prava na nepovredivost osobnog i obiteljskog života ni povredom odredaba kaznenog postupka niti su izričito predviđena kao nezakoniti dokazi ZKP/08 (članak 10. stavak 2. točka 3. ZKP/08), a nije se za njih saznalo iz nezakonitih dokaza, iz kojeg razloga je vijeće odbilo prijedlog za njihovim izdvajanjem iz spisa kao nezakonitih dokaza i odlučilo kao u točki I. izreke rješenja.

7. Nadalje, vezano uz rezultate posebnih dokaznih radnji koje su provedene na temelju naloga suca istrage Županijskog suda u Zagrebu, uvidom u osporene naloge sudaca istrage Županijskog suda u Zagrebu koji se nalaze u ovom spisu te uvidom u ovom spisu priležeće Kir-t-Us spise poslovnih brojeva Kir-t-Us-120/24, Kir-t-Us-232/24, Kir-t-Us-346/24, Kir-t-Us-366/24, Kir-t-Us-513/24, Kir-t-Us-27/25, Kir-t-Us-101/24 i Kir-t-Us-106/24, vijeće je utvrdilo da je sudac istrage sve osporene naloge izdao uz ispunjenje formalnopravne pretpostavke odnosno na temelju pisanog zahtjeva državnog odvjetnika. Osim što je sudac istrage sve naloge izdao uz ispunjenje formalnopravne pretpostavke odnosno na temelju pisanog zahtjeva državnog odvjetnika, u svim je nalogima vrlo detaljno prenio sadržaj zahtjeva državnog odvjetnika te potom utvrdio osnovanost tvrdnji iz zahtjeva, na koji način je iznio i osobni stav o njima te je nakon toga naložio provođenje zatraženih radnji čime su, po stavu ovog vijeća, u potpunosti zadovoljeni i kriteriji postavljeni po Sudu Europske unije vezano za opseg i način obrazlaganja naloga. Ujedno, svaki od naloga sadržava obrazloženje o potrebi poduzimanja posebnih dokaznih radnji u skladu sa zahtjevom USKOK-a koji je potkrijepljen priloženom dokumentacijom, odnosno policijskim

izvješćima, iz kojih proizlaze osnove sumnje za počinjenje kataloškog kaznenog djela iz članka 334. ZKP/08. te zaključak da se izvidi tih kaznenih djela ne bi mogli provesti na drugi način ili bi to bilo povezano s nerazmjernim teškoćama i to s obzirom na modalitete počinjenja kaznenih djela opisane u zahtjevima USKOK-a, odnosno specifičnosti počinjenja kaznenih djela, pa je potrebno odrediti mjere kojima se privremeno ograničavaju ustavna prava građana.

7.1. Tako, se npr. u obrazloženju naloga Kir-t-Us-120/24 od 22. ožujka 2024., kojim su određene posebne dokazne radnje nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora i druge komunikacija na daljinu i tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba i predmeta prema Ireni Ivezić zbog postojanja osnovane sumnje na počinjenje kaznenog djela davanja mita iz članka 294. st.1. KZ/11 u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. st. 1. KZ/11, navodi se da se provode PDR iz članka 332. st.1.toč.1. i 4. ZKP/08 protiv Zdeslava Ivana Gregurića temeljen naloga Županijskog suda u zagrebu broj Kir-t-Us-101/2024 i Kir-t-Us-106/2024. Nadalje se navodi kako je tijekom provođenja posebnih dokaznih radnji protiv Zdeslava Ivana Gregurića, Denisa Filipaja i drugih osoba, zabilježeno više telefonskih razgovora imenovanih osoba s II okrivljenom Irenom Ivezić, iz kojih razgovora je vidljivo da je II okrivljena Irena Ivezić u kontaktu s određenom sutkinjom od koje traži donošenje odluka u sudskim predmetima, za što joj plaća određen novčani iznos. Tako je, između ostalog, u razgovoru 20. ožujka 2024. II okrivljena Irena Ivezić rekla Denisu Filipaju: "Jel ti znaš koliko sam ja platila ono tamo na Trgovačkom? Denis: Kolko? Irena: Ne znaš? Nije za telefon, ja sam to platila kužiš...netko je to meni napravio..." Istog dana II okrivljena Irena Ivezić je izvijestila Denisa Filipaja: „Zvala sam da ti se konačno ovo makne, bila sam sad na kavi ako će trebati i dalje za ovu sutkinju... samo sam molila ovo šta je Zdeslav dao, ovo zadnje da se to požuri da se to makne i to je to." Nadalje, izvršenim provjerama na temelju članka 68. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima policijski službenici su utvrdili učestale kontakte okrivljene Irene Ivezić s navedenim osobama. Sudac istrage zaključuje da slijedom svega do tada utvrđenog proizlaze osnove sumnje kako je Irena Ivezić u koruptivnom dogovoru sa sada nepoznatom sutkinjom Trgovačkog suda u Zagrebu, u okviru kojeg dogovora daje toj sutkinji određene novčane naknade po potrebi, a ona joj zauzvrat, u okviru svojih službenih dužnosti sutkinje na navedenom sudu čini određene usluge i to u odnosu i prema najvjerojatnije trgovačkom društvu Habiter Naturel d.o.o. kojeg je vlasnik i direktor Denis Filipaj, a kojim stvarno upravlja Zdeslav Ivan Gregurić i u kojem trgovačkom društvu Irena Ivezić ima za sada neutvrđeni interes. Osim toga, navodi se da je iz do tada utvrđenih činjenica osnovano za zaključiti da je Irena Ivezić upoznata sa postupanjem zločinačkog udruženja kojeg je ustrojio i vodi Zdeslav Ivan Gregurić u svezi njihovih poslovnih projekata te da Irena Ivezić svojom aktivnošću prema za sada nepoznatoj sutkinji aktivno doprinosi ostvarenju ciljeva tog zločinačkog udruženja. Dalje se navodi u obrazloženju kako iz do tada prikupljenih podataka proizlazi da se radi o osobama koje sudjeluju u činjenju kaznenog djela pa je za očekivati i nastavak kriminalnih aktivnosti i aktivnu daljnju komunikaciju, slijedom čega bi se jedino provođenjem posebnih dokaznih radnji moglo doći do saznanja tko je sve sudionik navedenih nezakonitosti kao i ukazati na eventualne druge osobe koje se dovode u vezu s takvim nezakonitim radnjama, a do kojih saznanja se, zbog opreza i konspirativnosti počinitelja, redovnim izvidima ne bi moglo doći ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće.

7.2. U obrazloženju naloga Kir-t-Us-232/24, od 4. lipnja 2024. se analiziraju rezultati do tada provedenih posebnih dokaznih radnji protiv Irene Ivezić, pa se navodi kako je zabilježen veći broj njenih razgovora s Vandom Blažević i Antom Zorićem, a čije sadržaje u bitnome navodi sudac istrage u obrazloženju te navodi da iz spomenutih razgovora proizlaze osnove sumnje da Irena Ivezić i Ante Zorić daju mito Vandi Blažević za ishođenje sudskih odluka u korist s njima povezanih osoba. Sudac istrage zaključuje da se s obzirom na sve prethodno navedeno provođenjem općih izvida kaznenih djela iz članka 207. ZKP/08 i članka 13. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima ne bi mogli prikupiti dovoljno kvalitetni dokazi kojima bi se potkrijepile prethodno navedene osnove sumnje, odnosno da bi neprimjenom posebnih dokaznih radnji prikupljanje dokaza bilo povezano s nerazmjernim teškoćama, a što proizlazi iz prirode navedenih kaznenih djela, prikrivenosti istih te složenosti načina počinjenja, kao i izrazite upornosti i konspirativnosti koju svi počinitelji predmetnih kaznenih djela iskazuju u počinjenju istih, kao i da je za očekivati nastavak kriminalnih aktivnosti i daljnju aktivnu komunikaciju, iz čega slijedi zaključak da će se provođenjem posebnih dokaznih radnji doći do saznanja tko je sve sudionik navedenih nezakonitih aktivnosti, koja je njihova uloga u navedenim radnjama, kao i ukazati na druge osobe koje se dovode u vezu s takvim nezakonitim radnjama, a do kojih saznanja se, zbog opreza i konspirativnosti počinitelja, redovnim izvidima ne bi moglo doći ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće. Naime, navodi sudac istrage, imajući u vidu da opisane nezakonite aktivnosti od strane počinitelja zahtijevaju dodatni oprez radi konspirativnosti te je logičan i opravdan zaključak da isti međusobno komuniciraju i sastaju se kojom prilikom dogovaraju realizaciju opisanih postupanja direktno ili posredno putem mobilnih uređaja, pa je zbog navedenog razloga nužno odrediti provođenje posebnih dokaznih radnji iz članka 332. st. 1. toč. 1. i 4. ZKP/08 protiv osoba navedenim u nalogu.

7.3. U obrazloženju naloga Kir-t-Us-346/24 od 31. srpnja 2024., kojim su određene posebne dokazne radnje nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora i druge komunikacija na daljinu u odnosu na novi broj mobitel, navode se svi rezultati do tada provedenih posebnih dokaznih radnji protiv Irene Ivezić i analiza istih te da je vidljivo kako Irena Ivezić i nadalje traži od Vande Blažević da kontaktira veći broj sudaca u svezi njihovog rada na predmetima koji su od interesa Irene Ivezić i s njom povezanih osoba, a sve kako bi bile donesene odluke u njihovu korist, pa se i u nastavku primjene PDR očekuje nastavak njihove protupravne aktivnosti. Nadalje se analizira materijal proizašao iz posebnih dokaznih radnji vezano uz korištenje novog broja koji je registriran na „Turizam Ivan i Irena“ j.d.o.o., a kojim se koristi baka Irene Ivezić Anica Đermanović, a koja osoba starije životne dobi - rođena 1934. i o čijem zdravlju se brine Irena Ivezić s kojom zajedno živi na istoj adresi na kojoj ima sjedište „Turizam Ivan i Irena“ j.d.o.o.. Naime, zabilježeno je više operativno interesantnih razgovora s navedenog broja mobitela na brojeve telefona koje koriste osobe obuhvaćene nalogom Vanda Blažević i Ante Zorić, kao i na brojeve telefona koje koriste druge osobe povezane s Irenom Ivezić – njen brat Emil Ivezić, majka Dragica Ivezić i prijateljica Marina Petković-Ivković, pa upravo iz navedenog proizlazi da se Irena Ivezić koristi tim brojem mobitela. Naglašava se da je Irena Ivezić jako oprezna u telefonskoj komunikaciji te je u više navrata u telefonskim razgovorima navela kako određene razgovore ne želi obavljati preko telefona, da se boji da ju netko sluša, a u

razgovoru 18.7.2024. u 10:25 sati Anti Zoriću, koji joj je rekao da zove s bakinog broja odgovorila da ga ne smije zvati sa svog broja. Upravo iz navedenog razloga je nužno proširiti primjenu PDR na novi broj kojim se koristi Irena Ivezić. Ponavlja se u obrazloženju zbog čega sudac istrage smatra provođenjem općih izvida kaznenih djela ne bi mogli prikupiti dovoljno kvalitetni dokazi kojima bi se potkrijepile prethodno navedene osnove sumnje, odnosno da bi neprimjenom posebnih dokaznih radnji prikupljanje dokaza bilo povezano s nerazmjernim teškoćama.

7.4. U obrazloženju naloga Kir-t-Us-366/24 od 4. rujna 2024. kojim su produljene posebne dokazne radnje prema Zdeslavu Ivanu Greguriću i drugima, uključujući prema Ireni Ivezić, Vandi Blažević i Anti Zoriću i to nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora i druge komunikacija na daljinu i tajnog praćenja i tehničkog snimanja osoba i predmeta te u odnosu na Irenu Ivezić produljene u odnosu na novi broj mobitela i određene u odnosu na Antu Čančara, sudac istrage iznosi analizu rezultata do tada provedenih posebnih dokaznih radnji, a vezano uz Irenu Ivezić, Ante Zorića i Ante Čančara i analizu iz kojih rezultata PDR-a proizlazi da su ovo troje u više navrata davali određene novčane iznose i plaćali razne usluge, poput ljetovanja u apartmanu u Crikvenici, Vandi Blažević, sutkinji Općinskog radnog suda u Zagrebu, za vršenje radnji uvida u informacijski sustav sudova koji joj je dostupan kao sutkinji, kao i utjecanje na druge suce radi poduzimanja radnji u njihovim predmetima koji su od interesa za Irenu Ivezić, Antu Zorića, Antu Čančara i s njima povezane osobe. Obrazlaže se iz čega proizlazi da se upravo Anto Čančar koristi brojem telefona koji je registriran na njegovo trgovačko društvo GRADITELJ JULIJUS d.o.o.. Nadalje se u obrazloženju reproducira sadržaj telefonskih razgovora iz kojih prethodno navedeno proizlazi, kao i sadržaj izvješća o pratnji vezano uz Irenu Ivezić i Vandu Blažević. Sudac istrage zaključuje da se s obzirom na sve prethodno navedeno provođenjem općih izvida kaznenih djela iz članka 207. ZKP/08 i članka 13. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima ne bi mogli prikupiti dovoljno kvalitetni dokazi kojima bi se potkrijepile prethodno navedene osnove sumnje, odnosno da bi neprimjenom posebnih dokaznih radnji prikupljanje dokaza bilo povezano s nerazmjernim teškoćama, a što proizlazi iz prirode navedenih kaznenih djela, prikrivenosti istih te složenosti načina počinjenja, kao i izrazite konspirativnosti koju svi počinitelji predmetnih kaznenih djela iskazuju u počinjenju istih, kao i da nesporno za očekivati nastavak kriminalnih aktivnosti i daljnju aktivnu komunikaciju, iz čega slijedi zaključak da će se provođenjem posebnih dokaznih radnji doći do saznanja tko je sve sudionik navedenih nezakonitih aktivnosti, koja je njihova uloga u navedenim radnjama, kao i ukazati na druge osobe koje se dovode u vezu s takvim nezakonitim radnjama, a do kojih saznanja se, zbog opreza i konspirativnosti počinitelja, redovnim izvidima ne bi moglo doći ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće.

7.5. U obrazloženju naloga Kir-t-Us-513/24 od 4. prosinca 2024., sudac istrage iznosi analizu rezultata do tada provedenih posebnih dokaznih radnji, a vezano uz Irenu Ivezić, Ante Zorića i Ante Čančara i analizu iz kojih rezultata PDR-a proizlazi da su ovo troje u više navrata davali određene novčane iznose i plaćali razne usluge, poput ljetovanja u apartmanu u Crikvenici, Vandi Blažević, sutkinji Općinskog radnog suda u Zagrebu, za vršenje radnji uvida u informacijski sustav sudova koji joj je dostupan kao sutkinji, kao i utjecanje na druge suce radi poduzimanja radnji u njihovim predmetima koji su od interesa za Irenu Ivezić, Antu Zorića, Antu Čančara i s njima

povezane osobe. Nadalje se u obrazloženju reproducira sadržaj telefonskih razgovora između Irene Ivezić s Antom Zorićem, Vandom Blažević, svojom prijateljicom Marinom Petković-Ivković, svojom majkom Dragicom Ivezić i drugim osobama u čemu se spominju iznosi mita od 2.000,00 do 10.000,00 Eura, ljetovanje od 3.500,00 Eura, obećanja raznih drugih usluga, kupnje stana, za što su od Vande Blažević tražili da kao sudac vrši provjere u informacijskom sustavu i sudskim predmetima i dojavljuje te informacije, kao i da utječe na druge suce u svezi poduzimanja radnji u predmetima kojima su zaduženi. Nadalje se u obrazloženju analiziraju PDR vezano uz stupanje u kontakt Vande Blažević i Irene Ivezić sa sutkinjom Zinkom Bulka sa Županijskog suda u Velikoj Gorici, koja je bila sudac izvjestitelj i nositelj spisa GŽ-379/2024 za koji se tražila intervencija. Reproducira se telefonski razgovor između Irene Ivezić i Marine Petković-Ivković, a vezano uz kontakt sa Zinkom Bulka i dogovore s istom. Naglašava se da iz do tada provedenih PDR proizlazi da je Irena Ivezić od Vande Blažević tražila posredovanje i utjecaj na suce u većem broju parničnih, izvanparničnih i ovršnih predmeta pred sudovima u Zagrebu i Zadru te se navodi o kojim se točno predmetima radi. Sudac istrage zaključuje da se s obzirom na sve navedeno u obrazloženju provođenjem općih izvida kaznenih djela ne bi mogli prikupiti dovoljno kvalitetni dokazi kojima bi se potkrijepile prethodno navedene osnove sumnje, odnosno da bi neprimjenom posebnih dokaznih radnji prikupljanje dokaza bilo povezano s nerazmjernim teškoćama, a što proizlazi iz prirode navedenih koruptivnih kaznenih djela, prikrivenosti istih te složenosti načina počinjenja, kao i upornosti i konspirativnosti koju svi počinitelji predmetnih kaznenih djela iskazuju u počinjenju djela.

7.6. U obrazloženju naloga Kir-t-Us-27/25 od 17. siječnja 2025. kojim su određene PDR nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora i drugih komunikacija na daljinu prema Anti Čančaru u odnosu na novi mobilni telefon, analiziraju se rezultati do tada provedenih posebnih dokaznih radnji, kao i da je utvrđeno da koristi novi broj mobitela kojim je ostvario više telefonskih poziva s telefonskim brojem koji koristi Anto Čančar, aktiviran je 27. rujna 2024. te je u razdoblju od 30.12.2024. do 13.1.2025. ostvareno ukupno 54 telefonskih kontakata sa brojem koji koristi Ante Zorić. Sudac istrage zaključuje da se s obzirom na sve prethodno navedeno provođenjem općih izvida kaznenih djela iz članka 207. ZKP/08 i članka 13. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima ne bi mogli prikupiti dovoljno kvalitetni dokazi kojima bi se potkrijepile prethodno navedene osnove sumnje, odnosno da bi neprimjenom posebnih dokaznih radnji prikupljanje dokaza bilo povezano s nerazmjernim teškoćama, a što proizlazi iz prirode navedenih kaznenih djela, prikrivenosti istih te složenosti načina počinjenja, kao i izrazite upornosti i konspirativnosti koju svi počinitelji predmetnih kaznenih djela iskazuju u počinjenju istih, kao i da se opravdano može očekivati nastavak kriminalnih aktivnosti i daljnja aktivna komunikacija, iz čega slijedi zaključak da će se provođenjem posebnih dokaznih radnji doći do saznanja tko je sve sudionik navedenih nezakonitih aktivnosti, koja je njihova uloga u navedenim radnjama, kao i ukazati na druge osobe koje se dovode u vezu s takvim nezakonitim radnjama, a do kojih saznanja se, zbog opreza i konspirativnosti počinitelja, redovnim izvidima ne bi moglo doći ili bi to bilo moguće samo uz nerazmjerne teškoće.

7.7. Nalogom Kir-t-Us-101/24 od 4. ožujka 2024. određene su posebne dokazne radnje prema Zdeslavu Ivanu Gregoriću, Denisu Filipaju, Šimi Stura, Željku Ivetiću, Sebastijanu Juričiću, Mislavu Greguriću, Igoru Tripkoviću, Asimu Bajramiju, Goranu Kruniću i Jani Ivaniš, zbog postojanja osnova sumnje na izvršenje kaznenih djela zločinačko udruženje iz članka 328. st. 1. KZ/11, iznuda iz članka 243. st.3. u svezi st.1. KZ/11 u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. st. 1. KZ/11 te utaja poreza ili carine iz članka 256. st. 1. KZ/11 u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. st. 1. KZ/11. U obrazloženju se navodi iz čega proizlazi osnovana sumnja te se pomno analiziraju dokazi iz zahtjeva tužitelja u odnosu na sve gore navedene osobe i iznosi zaključak zašto je potrebno provođenje posebnih dokaznih radnji.

7.8. U obrazloženju naloga Kir-t-Us-106/24 od 13. ožujka 2024. kojim su proširene posebne dokazne radnje i to nadzora i tehničkog snimanja telefonskih razgovora i drugih komunikacija na daljinu prema Goranu Kruniću i Jani Ivaniš Krunić, zbog postojanja osnova sumnje na izvršenje kaznenih djela utaja poreza ili carine iz članka 256. st. 1. KZ/11 u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. st. 1. KZ/11 se navodi iz čega proizlazi osnovana sumnja te se pomno analiziraju dokazi iz zahtjeva tužitelja u odnosu na sve gore navedene osobe i iznosi zaključak zašto je potrebno provođenje posebnih dokaznih radnji.

7.9. Vijeće je, dakle, nakon detaljne analize svih osporenih naloga te uvida u sve priležbe Kir-t-Us spise ovoga suda i analize sadržaja zahtjeva USKOK-a za odobrenje mjera iz navedenih spisa, utvrdilo da svi nalozi sudaca istrage sadrže konkretizirano obrazloženje o razlozima postojanja osnove sumnje da bi osoba u odnosu na koju se izdaje nalog, sama ili zajedno s drugim osobama, sudjelovala u nekom od kataloških kaznenih djela iz članka 334. ZKP/08 te činjenice ili okolnosti iz kojih te osnove sumnje proizlaze, kao i konkretne razloge da se izvidi tih kaznenih djela ne bi mogli provesti na drugi način ili bi njihovo provođenje bilo povezano s nerazmjernim teškoćama, dajući za tu odluku jasne, određene i valjane razloge, bez proturječja. Osim toga, poštovani su zakonski uvjeti za provođenje posebnih dokaznih radnji te se razlozi za odobrenje mogu lako i nedvosmisleno izvesti ne samo iz opsežnih obrazloženja već i iz usporednog čitanja zahtjeva USKOK-a, priložene dokumentacije zahtjevima i odobrenja suda, dok obrane okrivljenika u prijedlogu za izdvajanje iznose vlastitu analizu dokaza na temelju kojih je sudac istrage izdao naloge.

7.10. Vezano uz činjenicu da su posebne dokazne radnje protiv Irene Ivezić određene u odnosu na broj telefona koji je registriran na njenu baku Ankicu Đermanović, a protiv Ante Čančara u odnosu na broj telefona koji je registriran na njegovo trgovačko društvo GRADITELJ JULIJUS d.o.o., u odnosu na oba broja telefona, prethodno je utvrđeno da se istima koriste upravo II okrivljena Irena Ivezić i IV okrivljeni Anto Čančar, pa su posebne dokazne radnje protiv II okrivljene Irene Ivezić i IV okrivljenog Ante Čančara određene u odnosu na brojeve telefona kojima se imenovani okrivljenici koriste, a isto je detaljno obrazloženo u nalogima.

7.11. Dakle, posebne dokazne radnje su provođene na temelju detaljno obrazloženih naloga suca istrage koji su potkrijepljeni odgovarajućim dokazima iz kojih

proizlaze osnove sumnje u počinjenje koruptivnih kaznenih djela pa stoga rezultati posebnih dokaznih radnji ne predstavljaju nezakonite dokaze.

7.12. Vezano uz primjedbe obrane da su posebne dokazne radnje prema okrivljenicima u ovom kaznenom postupku prvi puta određene nalogom Kir-t-US-120/24 od 22.3.2024. iz kojeg je vidljivo da je isti proizašao iz ranijih naloga i to Kir-t-US-101/2024 od 4.3.2024. i Kir-t-US-106/2024 od 13.3.2024., a čiji rezultati su doveli do provođenja postupka protiv ovdje okrivljenika kao slučajno nalaz, naglašava se da je o pitanju „slučajnog nalaza“ svoj stav već dao Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju I KŽ-US-165/2017-4 od 8. veljače 2018. u kojem se navodi da je odredbom članka 335. st. 6. ZKP/08 izričito propisana mogućnost korištenja „slučajnog nalaza“ kao valjanog dokaza i u postupku za novootkriveno kazneno djelo, neovisno o tome radi li se o djelu osobe prema kojoj su posebne dokazne radnje bile naložene ili druge osobe, uz uvjet da se radi o kaznenom djelu iz kataloga za koja se posebne dokazne radnje mogu odrediti. Navodi se da se podaci pribavljeni zakonito određenim posebnim dokaznim radnjama mogu koristiti protiv osobe koja je „uletjela“ u mjere, ako se radi o kataloškom kaznenom djelu, upravo na temelju instituta slučajnog nalaza. Sud je, dakle zauzeo stajalište da se zakonitost dokaza ne dovodi u pitanje ako su u sklopu zakonito naloženih mjera protiv jedne osobe prikupljeni podaci o kaznenom djelu druge osobe ili o nekom drugom kaznenom djelu (slučajni nalaz). Prema članku 335. stavku 6. ZKP/08, takav je nalaz valjan i zakonit dokaz u postupku za novootkriveno kazneno djelo, bez obzira na to je li nalog za radnje izvorno glasio na počinitelja ili neku drugu osobu. Navedeno pravno shvaćanje je prihvatio i Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u odluci poslovne oznake i broja I KŽ-US-122/2022-7 od 9. svibnja 2023..

8. Prema odredbi članka 10. ZKP/08 sudske se odluke ne mogu temeljiti na dokazima pribavljenim na nezakonit način, pri čemu su nezakoniti dokazi, oni dokazi koji su pribavljeni kršenjem Ustavom, zakonom i međunarodnim pravom propisane zabrane mučenja, nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja, pribavljeni povredom Ustavom, zakonom ili međunarodnim pravom zajamčenih prava obrane te prava na nepovredivost osobnog i obiteljskog života, kada to utvrdi sud posebnom ocjenom razmjera između javnog probitka kaznenog progona i zaštite prava pojedinca, težine kaznenog djela, težine povrede temeljnog ljudskog prava i mogućnosti njezina otklanjanja, prirode mjere kojom je to pravo povrijeđeno, privole osobe čije je pravo povrijeđeno te drugih okolnosti, zatim dokazi pribavljeni povredom odredaba kaznenog postupka i koji su izričito predviđeni kao nezakoniti dokazi ZKP/08 (članak 10. stavak 2. točka 3. ZKP/08) te dokazi za koje se saznalo iz nezakonitih dokaza, osim ako su se mogli pribaviti na drugi zakonit način. (članak 10. stavak 2. točka 4. ZKP/08), koji predstavljaju „plod otrovne voćke“.

9. Slijedom svega navedenog, vijeće je utvrdilo da su svi osporavani nalozi zakoniti, a time su i dokazi pribavljeni tim mjerama zakoniti, a zakoniti su i svi dokazi proizašli iz tih dokaza, pa je prijedlog I i II okrivljenica za izdvajanjem kao nezakonitih dokaza CD medija s razgovorima snimljenima primjenom posebnih dokaznih radnji izdvojenima na temelju naloga Županijskog suda u Zagrebu broj Kir-t-US-529/2025 (list 1897) i rezultata provođenja posebnih dokaznih radnji prema okrivljenicima, koji su provedeni na temelju naloga suca istrage Županijskog suda u Zagrebu, poslovnih brojeva: Kir-t-US-120/2024, Kir-t-US-232/2024, Kir-t-US-346/2024, Kir-t-US-366/2024,

Kir-t-US-513/2024 i Kir-t-US-27/2025 valjalo odbiti i odlučiti kao u točki I. izreke rješenja.

9.1. Kako je odredbom članka 351. st. 3. ZKP/08 određeno da protiv rješenja kojim se odlučuje o izdvajanju dokaza nije dopuštena posebna žalba osim ako sud odluči drukčije, vijeće je odlučilo o prijedlogu na temelju podataka u spisu i uvidom u Kir-t-Us spise te nije dopustilo posebnu žalbu.

10. Nakon toga je vijeće pristupilo ispitivanju optužnice te je utvrđeno da je optužnica osnovana. U ovoj fazi postupka, a vodeći računa da se ne utječe na rješavanje pitanja koja će biti predmet kontradiktornog raspravljanja u glavnoj fazi postupka, raspravi, optužno vijeće smatra da postoji dostatan stupanj osnovane sumnje da su I okrivljena Vanda Blažević, II okrivljena Irena Ivezić, III okrivljeni Ante Zorić i IV okrivljeni Ante Čančar počinili kaznena djela za koja ih se tereti optužnicom te da ne postoje nedostaci u prethodnom postupku niti je potrebno bolje razjašnjenje stvari, da dokazi na kojima se temelji optužnica nisu proizišli iz nezakonitih dokaza kako je prethodno obrazloženo, odnosno utvrđeno je da je optužnica osnovana. Osnovana sumnja da bi ovi okrivljenici počinili inkriminirana im kaznena djela proizlazi iz materijalnih i personalnih dokaza, rezultata posebnih dokaznih radnji, zapisnika o pretrazi osoba i doma, zapisnika o privremenom oduzimanju predmeta, snimki video-nadzora, rezultata pretraga pokretnih stvari, zapisnika o ispitivanju svjedokinje Šimice Pušeljčić od 10. ožujka 2025. (listovi 801-803 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Jakova Pušeljčića od 10. ožujka 2025. (listovi 804-806 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedokinje Emilije Škrnjag od 11. ožujka 2025. (listovi 816-818 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Ivica Dončića od 13. ožujka 2025. (listovi 927-929 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Nikole Petrača od 13. ožujka 2025. (listovi 932-935 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Adriana Redžića od 14. ožujka 2025. (listovi 948-951 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Davora Dubravice od 14. ožujka 2025. (listovi 952-955 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Antuna Nobila od 17. ožujka 2025. (listovi 972-974 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedokinje Ane Santini Gazilj od 18. ožujka 2025. (listovi 975-977 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedokinje Marije Stopfer Mišetić od 18. ožujka 2025. (listovi 978-980 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedokinje Zinke Bulka od 21. ožujka 2025. (listovi 1023-1027 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedokinje Marine Petković-Ivković od 21. ožujka 2025. (listovi 1028-1030 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedokinje Ankice Jakovina od 25. ožujka 2025. (listovi 1074-1076 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Vitomira Boića od 25. ožujka 2025. (listovi 1077-1079 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedokinje Šimice Pušeljčić od 26. svibnja 2025. (listovi 1205-1208 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Ile Nedelkova od 26. svibnja 2025. (listovi 1209-1211 spisa), nalaza i mišljenja Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja „Ivan Vučetić“ Zagreb po provedenom digitalnom vještačenju zajedno sa audio zapisima pohranjenima na DVD medijima (listovi 1616-1619 i 1621 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Božidara Bijondića od 29. kolovoza 2025. (listovi 1878-1880 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Ivica Dončića od 4. rujna 2025. (listovi 1901-1903 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedokinje Valentine Dončić od 4. rujna 2025. (listovi 1898-1900 spisa), zapisnika o ispitivanju svjedoka Emila Lončareka od 4. rujna 2025. (listovi 1904-1908 spisa), CD medija s razgovorima snimljenima primjenom posebnih dokaznih radnji izdvojenima na temelju naloga

Županijskog suda u Zagrebu broj Kir-t-Us-529/2025 (list 1897 spisa) i drugih dokaza u spisu.

11. Vezano uz prigovore obrane, napominje se kako će analiza dokaza navedenih u optužnici i njihova međusobna povezanost te ocjena vjerodostojnosti dokaza, biti predmet raspravljanja pred raspravnim vijećem.

12. Slijedom izloženog, optužnica Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta u Zagrebu broj KO-US-66/2025 od 3. listopada 2025., osnovana je te ju je valjalo potvrditi, kako je odlučeno u točki II. izreke ovog rješenja.

U Zagrebu, 25. ožujka 2026.

Predsjednica optužnog vijeća
Mirjana Horvat

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv točke I. ovog rješenja nije dopuštena posebna žalba. (čl. 351. st. 3. ZKP/08).

Protiv točke II. ovog rješenja nije dopuštena žalba. (čl. 491. st. 2. ZKP/08).

Broj zapisa: **9-3088a-c7c5f**

Kontrolni broj: **09577-f99ab-362b6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.